گذر

معاون وزیر نیرو اعلام کرد:

مصرف سیستم‌های سرمایشی ایران معادل نیاز انرژی ۴ کشور

● **شرق:** به گفته معاون برق و انرژی وزیر نیرو، میزان مصرف وسایل سرمایشی منازل در تابستان گذشته معادل برق مورد نیاز چهار کشور همسایه شامل افغانستان، ترکمنستان، جمهوری آذربایجان و ارمنستان بوده است. دیروز در حاشیه هجدهمین نمایشگاه بین‌المللی برق، همایون حائری، معاون برق و انرژی وزیر نیرو، نشستی خبری با حضور رسانه‌ها داشت. او در این نشست اعلام کرد: مصرف تجهیزات سرمایشی در پیک تابستان سال گذشته، ۲۱ هزار مگاوات و در پیک امسال ۲۳ هزار مگاوات بوده است. به گفته حائری در پیک امسال، مصرف برق کشور به ۵۷هزارو ۹۷ مگاوات رسید که این رقم در روزهای گذشته به ۳۴ هزار مگاوات کاهش یافته است. بنابراین، ۲۳ هزار مگاوات از مصرف پیک، مربوط به سیستم‌های سرمایشی منازل بوده است. این مقام مسئول ادامه داد: میزان مصرف برق در لوازم سرمایشی ایران بسیار زیاد و به اندازه کل مصرف کشورهای افغانستان، ترکمنستان، جمهوری آذربایجان و ارمنستان است. براساس اعلام بخش خصوصی، ازآنجاکه سرمایه‌گذاران این بخش به دلیل وجود اختلال در اقتصاد برق دیگر حاضر به ورود در عرصه ساخت نیروگاه‌ها نیستند، دولت ناگزیر شده است که اقدام به ساخت نیروگاه کند و امسال کلنگ تعدادی نیروگاه از سوی دولت به زمین زده خواهد شد. این رویه، البته عقبگرد صنعت برق به شمار می‌آید؛ زیرا بخش خصوصی از حضور در این حوزه پا پس کشیده است. معاون وزیر نیرو در امور برق در پاسخ به «شرق» درباره دلایل این عقبگرد بیان کرد: دلیل تمایل‌نداشتن بخش خصوصی به حضور در ساخت نیروگاه‌ها، مسائل ناشی از اقتصاد برق است که باید اصلاح شود. او درباره تعداد نیروگاه‌هایی که دولت خواهد ساخت و حجم سرمایه مورد نیاز برای دستیابی به این هدف، عنوان کرد: براساس قانون احداث نیروگاه باید به وسیله بخش خصوصی انجام شود؛ اما اگر بخش خصوصی مایل به این کار نبود، دولت مکلف به تأمین برق است. حائری اضافه کرد: در تابستانی که گذشت، به خاطر کمبود منابع آبی، پنج هزار مگاوات برق کم آوردیم. با کار مشترکی که با مسئولان استانی برای تغییر ساعات کاری ادارات انجام شد، با کمترین مشکل، تابستان را پشت سر گذاشتیم. او گفت: درحال‌حاضر تعدادی از نیروگاه‌های در دست ساخت بخش خصوصی در حال تکمیل است و احتمالا برای تأمین نیاز زمان اوج مصرف سال آینده وارد مدار خواهد شد. دولت باید کمک کند نیروگاه‌های در دست ساخت بخش خصوصی تکمیل شود. اگر شرایط اعلامی دولت مناسب بود و جاذبه وجود داشت، بخش خصوصی این نیروگاه‌ها را تکمیل می‌کند. به‌این‌ترتیب شاید دیگر نیازی به احداث نیروگاه از سوی بخش دولتی نباشد.

نیاز به سرمایه‌گذاری ۱۰ هزار میلیارد تومانی

به گفته معاون وزیر نیرو در امور برق با احداث نیروگاه جدید و ارتقای واحدهای قدیمی، پنج‌هزارو ۲۲۳ مگاوات به ظرفیت در صنعت برق ایجاد خواهد شد. این میزان، ظرفیت نامی نیروگاه‌های در دست ساخت کشور است. ظرفیت عملی این نیروگاه‌ها (یعنی ظرفیتی که می‌تواند در تابستان برق تولید کند)، حدود چهارهزارو ۲۰۰ مگاوات است. ۱۵۰ مگاوات هم از واحدهای برقابی و ۵۰۰مگاواتی از محل تجدیدپذیرها تا تابستان سال آینده تولید خواهیم داشت. او افزود: سرجمع ظرفیت عملی تولید برق در کشور از نیروگاه‌های مختلف، پنج هزار مگاوات است. سه هزار مگاوات هم با کارهای مدیریت مصرف شامل استقرار واحدهای تولید و پراکنده برای صنایع و... باید بتوانیم به ظرفیت برق کشور اضافه کنیم. به‌این‌ترتیب براساس برنامه‌ریزی انجام‌شده تا تابستان سال آینده باید هشت هزار مگاوات ظرفیت عملی به شبکه برق کشور اضافه شود. حائری میزان اعتبار مورد نیاز برای تولید هشت هزار مگاوات برق تا تابستان آینده را ۱۰ هزار میلیارد تومان اعلام کرد. براساس اعلام او، محل تأمین اعتبارات برای تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام صنعت برق، استفاده از فرصت‌های قوانین بودجه امسال شامل استفاده از اوراق مشارکت و... است. او یادآور شد: اگر بخش خصوصی مایل به تکمیل پروژه‌های خود نبود، دولت درباره پروژه‌های نیروگاه‌سازی جدید تصمیم‌گیری می‌کند. قطعا این پروژه‌ها تا پیک سال آینده وارد مدار نمی‌شوند. معاون وزیر برق در امور انرژی درباره اعتبارات مورد نیاز برای ساخت نیروگاه‌های جدید عنوان کرد: در بودجه ۹۸ پیش‌بینی‌های لازم دراین‌باره انجام خواهد شد. به گفته او با تبدیل‌کردن نیروگاه‌های گازی به سیکل ترکیبی سالانه دو میلیارد دلار در مصرف سوخت کشور صرفه‌جویی می‌شود. حائری افزود: تابستان امسال فقط با تغییر ساعات ادارات که با همکاری استانداری‌ها اعمال شد، دو هزار مگاوات صرفه‌جویی در مصرف برق داشتیم که این دو هزار مگاوات، برابر سه میلیارد یورو سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های برق، ارزش داشت.

پیشنهاد کارشناسان برای عبور از رکودی که آغشته به تورم ۵۹ درصدی شد

خروج تولید از کانال دلار

شرق: آثار جهش یکباره نرخ ارز با وقفه چندماهه بر هزینه‌های تولید و قیمت کالاهای نهایی پدیدارشده و روند آن را می‌توان در آمار رسمی دید. آخرین آمار بانک مرکزی نشان می‌دهد نرخ تورم نقطه به نقطه تولیدکننده در مهرماه به ۵۹ درصد رسیده است؛ آماری که نشان از افزایش چشم‌گیر هزینه‌های تولید و تعمیق رکود از دو کانال افزایش نرخ تورم در بخش تولید و مصرف است. افزایش مستمر و قابل توجه نرخ تورم هم‌زمان با کاهش مستمر نرخ رشد اقتصادی حداقل در سه فصل پیاپی، اساس شکل‌گیری دوره رکود تورمی و شکاف بین نرخ تورم و نرخ رشد اقتصادی در این دوره گپ رکود تورمی است؛ وضعیتی که به‌نظر می‌رسد با همه مختصات آن در متغیرهای کلان اقتصادی در حال تکرار است و زنگ خطر را به صدا درآورده است. کارشناسان معتقدند اکنون که دست سیاست‌گذار در کاهش هزینه‌های تولید به واسطه افزایش نرخ دلار و تحریم‌ها بسته است، باید با بهبود محیط کسب‌وکار بهره‌وری در واحدهای تولیدی را ارتقا بخشد و همچنین با بسته‌های حمایتی به دنبال افزایش قدرت خرید و تحریک تقاضای مؤثر باشد.

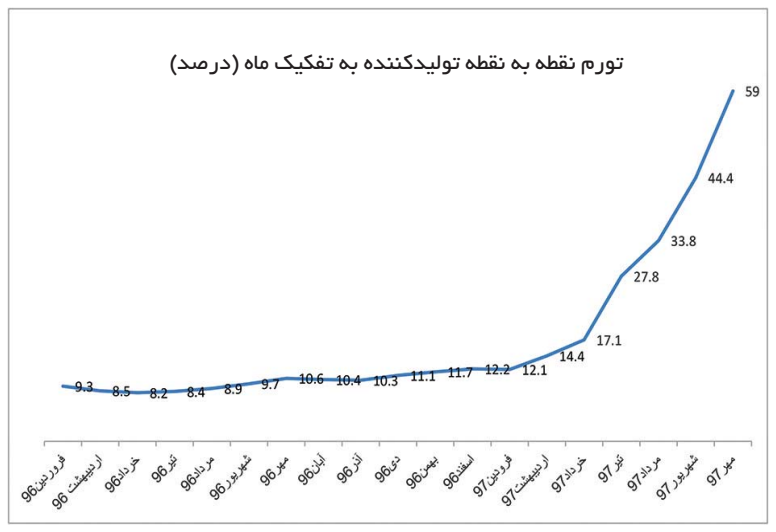

تورم تولیدکننده صنعت صدرنشین هزینه‌های تولید

به گزارش «شرق»، طبق آمار منتشرشده از سوی بانک مرکزی شاخص بهای تولیدکننده در مهرماه امسال به عدد ۱۷۶ رسید که این شاخص نسبت به ماه مشابه سال قبل معادل ۵۹ درصد افزایش یافته است. این نرخ در فروردین‌ماه امسال حدود ۱۲ درصد بود، به این ترتیب تورم نقطه به نقطه تولیدکننده از فروردین تا مهرماه امسال حدود چهار برابر شده است. این به این معناست که هزینه‌های تولید در حوزه خرید کالا و خدمات به‌شدت افزایش پیدا کرده و این موضوع در کنار کاهش قدرت خرید مردم منجر به تعطیلی یا به حالت نیمه‌فعال درآمدن واحدهای تولیدی خواهد شد. در میان گروه‌های اصلی، آمارها گویای این است که بخش صنعت بیشترین آسیب را از گرانی‌ها دیده است. گروه ساخت (صنعت) در مهرماه امسال با ۸۲.۱ درصد بیشترین تورم نقطه به نقطه را به خود اختصاص داده و گروه حمل‌ونقل و انبارداری با تورم ۵۰.۴ درصد در رتبه بعدی قرار دارد. همچنین در گروه اختصاصی، هزینه‌های تولید در بخش خدمات نیز هرماه در حال فزونی است، به طوری که در مهرماه امسال، تورم نقطه به نقطه تولیدکننده بخش خدمات ۳۲.۹ درصد بوده است. کمترین تورم تولیدکننده (نقطه به نقطه) این گزارش با ۰.۸ درصد متعلق به گروه اطلاعات و ارتباطات است. همچنین شاخص بهای تولیدکننده در ۱۲ماهه منتهی به مهرماه ۱۳۹۷ نسبت به ۱۲ماهه منتهی به مهرماه ۱۳۹۶ به میزان ۲۲.۴ درصد افزایش یافته و شاخص بهای تولیدکننده در مهرماه سال جاری در حالی به ۱۷۶ واحد رسید که نسبت به ماه قبل ۱۱.۵ درصد رشد داشته است. مروری بر این اعداد به‌خوبی نشان می‌دهد بخش‌هایی مانند صنعت که برای واردات مواد اولیه و قطعات با واردات سروکار دارند، تحت تأثیر افزایش نرخ ارز، هزینه‌های تولید چندبرابری را متحمل شده‌اند.

میزان تولید به یک‌سوم سال گذشته می‌رسد

تصویر همه این اعداد و ارقام بیانگر یک واقعیت است؛ بخش تولید در حال ورود به سیکل تورم رکودی عمیق‌تر از آنچه قبلا تجربه کرده، است. وحید شقاقی‌شهری، کارشناس اقتصادی، در این‌باره به «شرق» توضیح داد: تحلیل وضعیت بخش تولید از چند منظر قابل بررسی است. در ماه‌های اخیر افزایش شاخص کل کالاها و خدمات مصرفی رو به افزایش رفته تا حدی که نرخ‌های تورم بین ۲۵ تا ۳۰ درصد برای امسال پیش‌بینی می‌شود. بالارفتن نرخ تورم اتفاقی است که ما در ابتدای دهه ۹۰ هم تجربه کردیم اما آنچه امسال را با آن سال‌ها متفاوت می‌کند، حجم و دامنه تورم است. افزایش نرخ دلار امسال در مقایسه با سال‌های ۹۰ و ۹۱ بسیار بیشتر است و ما تاکنون که هفت ماه از سال ۹۷ می‌گذرد، شاهد دو و نیم تا سه برابرشدن نرخ ارز بودیم، در حالی که در ابتدای دهه ۹۰ نرخ دلار از هزار تومان به نزدیک چهار هزار تومان رسید. بنابراین شدت افزایش ارز بسیار بیشتر است. جهش یکباره نرخ ارز در شرایطی که ۵۰ تا ۶۰ درصد قطعات و تجهیزات بنگاه‌ها و واحدهای تولیدی کشور به واردات وابسته است، مستقیما با افزایش قیمت کالاهای نهایی همراه می‌شود. حالا نرخ تورم تولیدکننده را در کنار افزایش نرخ تورم مصرف‌کننده بگذاریم، درمی‌یابیم هم‌زمان که افزایش نرخ ارز هزینه تولید کالا را افزایش داده، قدرت خرید مردم را به‌شدت تضعیف کرده است. در چنین شرایطی برای تولیدکننده صرفه اقتصادی ندارد که کالا را با چنین هزینه‌های بالایی (به واسطه افزایش هزینه واردات مواد اولیه و قطعات) تولید کند، درحالی که مصرف‌کننده توانایی خرید آن را از دست داده است. با همین صورت‌بندی هم پیش‌بینی می‌شود میزان تولید امسال به یک‌سوم تولید سال ۹۶ برسد؛ چراکه قدرت خرید مردم با قیمت کالاهای نهایی هم‌خوانی ندارد.

او ادامه داد: بحث بعدی این است که در حوزه کالاها و خدمات ما یک اقتصاد واردات‌محور و مونتاژمحور داریم و متأسفانه مونتاژکاری در سال‌های اخیر برجسته شده و همین ضعف ما را بیش از گذشته به واردات وابسته کرده است. امروز با افزایش نرخ ارز و تحریم‌ها، بنگاه به یکباره با یک خلأ بزرگ مواجه شدند. شرکت‌هایی مانند توتال، رنو و پژو که بعد از برجام قرار بر همکاری با ایران داشتند، به‌سرعت بازار را ترک کردند و واحدهای تولیدی ما با کمبود قطعات مواجه شد. ضمن اینکه بازار داخلی ما توان و کشش بومی‌سازی را ندارد. پس برای واحدهای تولیدی چاره‌ای نمی‌ماند به جز اینکه به حالت نیمه‌فعال دربیایند و تولید خود را به حداقل برسانند.شقاقی‌شهری اضافه کرد: ما امروز شاهد بروز و برجسته‌شدن مشکلاتی هستیم که سال‌هاست در اقتصاد با آن درگیر هستیم و اکنون عاملی برای تعمیق رکود هستند. استهلاک تجهیزات و ماشین‌آلات در بنگاه‌های تولیدی و رشد منفی تشکیل سرمایه ثابت در سال‌های اخیر بخش تولید ما را با ضعف شدید بهره‌وری مواجه کرده است. عامل بعدی که رکود را تشدید خواهد کرد، قدرت خرید مردم است. مردم توان خرید کالای داخلی را با دلار ۱۴ تا ۱۵ هزارتومانی ندارند و کمبود تقاضا موجب افزایش موجودی انبارها خواهد شد. حتی در حوزه بهبود کسب‌وکار هم نتوانستیم درست عمل کنیم و طبق آخرین گزارش بانک جهانی، رتبه کسب‌وکار ایران در میان دیگر کشورهای رقیب چهار پله بدتر شده و ایران در جایگاه ۱۲۸ جهان قرار گرفته است. ما در همه حوزه‌ها به واردات وابسته هستیم و واردات سهم غالب را در اقتصاد ما دارد. بیش از ۵۵ میلیارد دلار رسمی و ۱۲ میلیارد دلار غیررسمی واردات ما بوده و طبیعی است با این حجم از واردات، زمانی که قیمت دلار چهار برابر می‌شود قیمت همه کالاهای مصرفی افزایش پیدا کند.

به گفته این کارشناس اقتصادی، اقتصاد ایران را باید از دلاریزه خارج کرد. دست سیاست‌گذار در کاهش هزینه‌های تولید به واسطه افزایش نرخ دلار و تحریم‌ها بسته است، باید با بهبود محیط کسب‌وکار بهره‌وری در واحدهای تولیدی را ارتقا بخشد و همچنین با بسته‌های حمایتی به دنبال افزایش قدرت خرید و تحریک تقاضای مؤثر باشد. در این سمت می‌توانیم هزینه‌های تولید را کنترل کنیم تا حداقل با قدرت خرید مردم هم‌خوانی داشته و دامنه رکود وسیع‌تر نشود.

معافیت‌های آمریکا تنفسی برای یاران تحریم

سعید ساویز . کارشناس انرژی

موعد تحریم‌های ۱۳ آبان آمریکا علیه ایران فرارسید، با وجود توافق بین‌المللی با ایران و همچنین تلاش شرکت‌های بین‌المللی برای سرمایه‌گذاری در ایران، فشار آمریکا باعث خروج تقریبا همه این شرکت‌ها از ایران شده است.

در این میان روس‌ها و چینی‌ها به‌دنبال ماهیگیری از آب گل‌آلود هستند و می‌کوشند نفت ایران را در برابر کالا بخرند؛ همچنین عراق و عربستان در اوپک در کنار روسیه غیراوپک با افزایش تولید سعی کردند کاهش تولید ایران در بازار را جبران کنند.

کشورهای جنوب و جنوب شرق آسیا اصلی‌ترین مشتریان عمده نفت و میعانات گازی ایران را تشکیل می‌دهند که پیرو تحریم‌های آمریکا مجبور شدند خرید نفت خود از ایران را کاهش دهند؛ اما کاهش خرید نفت از ایران نه‌تنها برای اقتصاد ایران بلکه برای صنعت نفت این کشورها نیز مشکلات بسیاری به وجود خواهد آورد، ازاین‌رو بسیاری از این کشورها مانند هند و ژاپن راه مذاکره با آمریکا برای دریافت معافیت‌ها را در پیش گرفتند و گویا این مذاکرات سرانجام جواب داده و به‌صورت موقت آمریکا به هشت کشور از جمله ژاپن، کره جنوبی و هند در تحریم‌های پنجم نوامبر معافیت موقت داد تا در طول زمان، خرید خود از ایران را به صفر برسانند.

تحلیل چرایی اعطای این معافیت‌ها نکات جالبی دارد. ترامپ نشان داد که رویکرد تاجرمآبانه‌اش به‌گونه‌ای است که تنها و تنها به سود حداکثری اقتصاد نزدیک به کمپین انتخاباتی خود می‌اندیشد. از طرفی نقطه شکست تحریم‌ها، اجماع جهانی علیه امپراتوری دلار و افزایش افسارگسیخته قیمت بشکه‌های نفت خواهد بود، چیزی‌که افزایش تولید سایر تولیدکنندگان و ذخیره‌های استراتژیک آمریکا قرار است جلوی وقوع آن را بگیرد، در واقع نفت بین ۶۰ تا ۷۰ دلار باثبات چیزی است که همه تولیدکنندگان نفت می‌کوشند برای مدتی طولانی آن را حفظ کنند.

اما اگر به هر دلیلی قیمت نفت به بالای ۱۱۰ دلار برود، شکست یاران دلار در برابر نفت ایران محتمل خواهد بود، زیرا این قیمت برای بشکه‌های طلای سیاه رنج و مرارت زیادی را برای اقتصادهای غیرنفتی و کشورهای مصرف‌کننده درحال‌توسعه به ارمغان خواهد آورد.

اما چرا معافیت از تحریم؟ آیا آمریکا نگران اقتصاد دیگر کشورهاست؟ آیا می‌توان این معافیت را عقب‌نشینی از مواضع تلقی کرد؟ شاید این تحلیل‌ها از سوی بسیاری از کارشناسان مطرح شود که البته هرکدام در نوع خود می‌تواند بخشی از علت اعطای این معافیت‌ها باشد، اما بیاییم نگاهی فنی به تولید و مصرف نفت ایران بیندازیم.

نفت ایران همواره یک منبع انرژی قابل اعتماد برای ژاپن، کره، هند و چین بوده است، از نظر فنی پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها برای یک محصول براساس مشخصات فنی آن طراحی می‌شود، ازاین‌رو برای مثال واحدهای پایین‌دستی ژاپنی‌ها، کره‌ای‌ها و هندی‌ها تقریبا با نفت ما سازگار است، تغییر سخت‌افزاری این واحدها نیازمند هزینه بسیار و مهم‌تر از آن تغییرات لازم در نقاط تنظیم فرایندها و رسیدن به طراحی پایدار و بهینه مشکلات بسیار ریز فنی نیاز است که چه بسا برطرف‌کردن آن به ماه‌ها کار فنی نیاز دارد. نکته دیگر اینکه منبع خرید نفت جایگزین ایران نیز باید پایدار و قابل‌اعتماد باشد، در غیر این صورت تعویض هرباره مشخصات فنی نفت مورد استفاده در واحدهای پایین‌دستی از نظر فنی ممکن نیست، پس کار این کشورها برای منطبق‌شدن با نفت جدید دشوار بوده و مشمول مرور زمان است.

در سمت دیگر بالارفتن قیمت نفت نشان داد نفت ایران حداقل در این مقطع کوتاه زمانی قابل جایگزینی نیست و خطر افزایش افسارگسیخته قیمت به‌شدت بازار را تهدید می‌کند. تولید نفت، به آن را حتی که برای مثال وزارت نفت عربستان درباره آن تبلیغ می‌کند که با بازکردن بیشتر شیرها بتوان تولید سه‌میلیون ۷۰۰ هزار بشکه‌ای ایران را جایگزین کرد، نیست و حتی تولید بیش از ظرفیت می‌تواند نتایج منفی جدی مانند کاهش ضریب بازیافت را به‌دنبال داشته باشد.

پس حداقل در این مقطع نفت ایران جایگزین نشد و آمریکایی‌ها به‌خوبی این را می‌دانند و برای فرار از فروریختن یکباره اتحاد صف تحریم با یک اقدام پیشگیرانه سعی کردند برای خود زمان بخرند و همچنین در ازای اعطای معافیت‌ها از کشورهای متقاضی امتیازاتی را نیز دریافت کنند، اما ایران نیز باید بداند که این معافیت موقتی است و احتمال جایگزینی کامل نفت ایران از نظر فنی در درازمدت وجود دارد.

باید از این فرصت به‌دست‌آمده به بهترین نحو استفاده کرد و تا جایی که ممکن است با استفاده از ابزار سیاسی و اقتصادی هرچه‌بیشتر صنایع مشتریان را به نفت ایران عادت داد. فراموش نکنیم افزایش افسارگسیخته قیمت نفت می‌تواند نقطه شکست اتحاد تحریم‌کنندگان باشد.

خبر

رئیس کل بانک مرکزی اعلام کرد

ناکامی آمریکا در تحریم کامل نفتی ایران

● رئیس کل بانک مرکزی اعلام کرد: امروز بر همگان مسجل شد که آمریکا در تحریم کامل نفت ایران و به‌صفررساندن فروش آن ناکام مانده است. به گزارش مهر، عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی، در صفحه شخصی خود در فضای مجازی از ناکامی آمریکا در تحریم نفتی ایران نوشت. او در صفحه اینستاگرام خود نوشته است: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران که در ماه‌های اخیر ذخایر ارزی خود را به حد مطلوب رسانده، متناسب با شرایط در حال تغییر، حتی در شرایط بسیار نامحتمل به‌حداقل‌رساندن صادرات نفت، برنامه متناسب با آن را دارد. بانک مرکزی با تنظیم دقیق منابع و مصارف ارزی کشور، همان‌طور که در هفته‌های اخیر نشان داد، تلاش خود را بر ثبات بازار پول و ارز متمرکز کرده و تقویت تدریجی و روزافزون پول ملی و افزایش رقابت‌پذیری اقتصاد و جلوگیری از نوسانات را هدف قرار داده است. اطمینان دارم ملت بزرگ ایران از آن شرایط نیز به‌خوبی عبور خواهد کرد. بانک مرکزی در کنار برنامه‌ریزی برای تعادل بازار ارز و کنترل تورم در کنار دولت محترم برای توجه به وضعیت معیشتی و رفاهی مردم، خصوصا دهک‌های پایین درآمدی قرار دارد و از هیچ کوششی فروگذار نخواهد کرد.

سد مارد خوزستان شکست

● معاون بهره‌برداری شرکت آب‌وفاضلاب خوزستان گفت: شکستگی سد خاکی مارد مشکلی در بحث کیفی آب خرمشهر و آبادان ایجاد نمی‌کند، زیرا آب شرب این دو شهر از طریق طرح غدیر در حال تأمین است و مسئله خاصی در این زمینه وجود ندارد. مهرداد قنواتی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به شکستگی سد خاکی مارد در خرمشهر اظهار کرد: سد خاکی مارد از سوی سازمان آب‌وبرق خوزستان برای جلوگیری از ورود آب شور دریا به رودخانه کارون احداث شده بود که چند روز گذشته براساس اعلام سازمان آب‌وبرق به دلیل افزایش دبی رودخانه کارون و با برنامه‌ریزی قبلی باز شد. او افزود: شکستگی‌ای که در این سد به‌وجودآمده است، مشکلی در بحث کیفی آب خرمشهر و آبادان ایجاد نمی‌کند؛ زیرا آب این دو شهر از طریق طرح غدیر در حال تأمین است و مسئله خاصی در این زمینه وجود ندارد.